

Nova Soča

Izhaja vsak petek o polodne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:
Vse leto glđ. 4-40,
Pol leta „ 2-20,
Četr leta „ 1-10.
Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poštšina.
Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašajo pri upravnistvu.
„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kedar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.
Uredništvo in upravnistvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

NOVA SOČA

Oznanila

in „poslanice“ plačajo se za štiristopno petič-vrstno:
8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Večkrat — po pogodbi. Za večje številke po prostoru.
Posamične številke dobivajo se v prodajalnici G. Likarja in v tobakarnah v Nunski in Solski ulici po 8 kr.
Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.
Rokopisi se ne vračajo.

Kdo hujska?

II.

V prvem članku pod tem naslovom govorili smo o prednostih, ki se dajejo na vseh poljih javne uprave 70.000 Furlanov in Italijanov pred 150.000 Slovencev na Goriškem. Razloček, ki se dela med obema narodnostima v deželi, je uprav sramoten in poniževalen za slovensko dvetretjinsko večino.

Rekli smo tudi, da se je naš narod začel čedalje bolj zavedati svojih pravic ter časti in veljave, ki mu tiče v tej deželi; spoznavati je začel tudi vedno bolj in bolj krivice, ki se mu godijo, ter prednosti in ugodnosti, katere uživa njegov laški сосед. To spoznanje prodira v vedno širše narodove vrste, takó da se narod naš na deželi in posebno tu v mestu vzbuja k novemu, vselejšemu življenju; začel se je narodno gibanje, združevati, osrčevati ter vedno odločneje zahtevati svoje naravne in ustavne pravice.

Nasprotniki naši vse to nekam pisano in v strahu gledajo in vsak dan bolj prihajajo k spoznanju, da čedalje hitreje minevajo tisti „zlati časi“, ko jim je bil Slovenec le krotka molzna kravica. V časopisih in raznih zastopstvih — tudi v mestnem staršinstvu goriškem! — se pogosto pretakajo solzice po onih „lepih starih časih“, dokler slovenskega naroda niso „naščevali“ nekateri „hujskači“, ki so zasejali razpor in sovraštvo v deželo in še posebe v goriško mesto.

Kakó ljubeznivi so ti naši nasprotniki! Vsako narodno gibanje Slovencev v Gorici ter naše pravične zahteve po narodni enakopravnosti v šolah in uradih razupivajo kot izzivanje narodnosti italijanske, kot žaljenje naše lepe Gorice, ki po njih željah mora ostati na vse veke italijanska. Zató se morajo Slovenci, ki tukaj živijo in ki se vsak dan semkaj priseljujejo, potalijanci, ako hoté živeti v „italijanski Gorici.“ Slovencev z dežele naj se pa milostno dovoljuje tukaj le toliko pravice, da smejo semkaj nositi svoj denar ali svoje blagó, a ko so tukaj dobro izpraznili mošnjičke, poberó naj sila in kopita ter naj se lepó tiho in mirno odpravijo domov.

Toda nič noče prav iti po takih presrečnih željah naših nasprotnikov. Slovenci v Gorici se ne pusté potalijanciti, kar je pokazalo tudi lansko ljudsko štetje, ko so dobili tukaj nad 3200 odločno zavednih Slovencev, ki so se krepko upri namenom magistratovih plačancev. Da bi se slovensko prebivalstvo v Gorici otelo polaščevanju, ustanovili so nekateri „hujskači“ pred 10 leti „Slovensko bralno in podporno društvo“ ter pozneje „Goriški Sokol“, ki vsak po svoji strani družita okoli sebe različne vrste slovenskega življa v Gorici. Kdor pride v to družbo, je izgubljen za klasično mater Italijo! Da bi se slovenska mladina ohranila pred latinsko kulturo, ustanovila sta se otroška vrta in dekliška tiralozrednica, a da bi se Slovenci v mestu in okolici tudi gmotno ojačili, ustanovila se je „Goriška ljudska posojilnica“, ki izvrstno posluje in ki bo časovna bogat zavod za vsestransko podporo slovenskega naroda na Goriškem.

Toda se hujskih rečij si dovoljujejo le-ti slovenski „hujskači“! Pred časom so se predrznili nabrati nekaj sto podpisov — čujte! — za slovensko šolo v Gorici. To je grozno! „Laška“ Gorica naj vzdržuje slovensko šolo? Ne, stokrat ne! In tu na „laških tleh“ se drznejše nekateriki govoriti celo o enakopravnosti „barbarskih“ Slovencev s „pristinimi“ potomci slavskih Rimljanov!

Javna uzročiteljica in zagovornica takih in enakih „hujskarij“ je seveda ta preklicana „Nova Soča“. To je prav resno povedal dr. Vinci pred sodiščem, kjer je proti njenemu uredniku zagovarjal zagrizenega laškega trgovca. „Nova Soča“ je tista velika grešnica, ki v novejšem času najbolj „hujska“ in „draži“ slovensko ljudstvo proti „nedotakljivi narodnosti lepe“ „italijanske“ Gorice.

Takó zmedeni nazori vladajo v nasprotnih nam laških krogih, ki odsevajo še posebno iz židovskega „Corriera“. Kolika zmeta! Ako so v Gorici Slovenci dospeli v kratkem času do sedanje probojnosti, za-

vednosti in odločnosti, imamo se za hvaliti jako mnogo „hujskačem“ iz okolice „Corrierove“. Koliko zlobnih hujskarij proti Slovencev je bilo pred osmimi leti, ko je nameravalo „Slovensko bralno in podporno društvo“ blagosloviti svojo zastavo — toda vse to le nam v korist! se le takrat je slovenskemu narodu za vselej padla mrena z očíj, da je začel v pravi luči gledati v ozračje, v katerem živi, ter spoznavati svoje goriške „prijatelje“, ki so sicer radi prejemale njegov denar, a mu niso privoščili niti toliko, da bi mogel dati svoji ljubljenci zastavi tudi cerkveni blagoslov. Goriški „Corriere“ si je takrat pridobil neizmerno zaslug za proboj slovenskega naroda v mestu in po celi deželi. Narod naš je krotak, a ta krat mu je začela krv vreti po žilah, ko je videl, s kakó podlimi sredstvi so zabranili blagoslovljene zastave po večini tisti, katere je vsak dan redil z mastnim zaslužkom in dobičkom iz svoje poštne slovenske roke. „Corrierovi“ pristaši romali so od hiše do hiše ter nabirali podpise na protest proti blagoslovljenju slovenske zastave. — Narod naš si je vsa taka sovražna rovarstva in kovarstva takó dobro zapomnil, da je še danes mnogokakemu goriškemu trgovcu žal, da je dal svoj podpis za hujskarije proti onemu narodu, katerega podporo in prijaznost najbolj potrebuje.

Vsled takih hujskarij se je blagoslovljenje odneslo za celih pet let, toda slovenski življ je v tem času napredoval bolj nego poprej v dvajsetih ali še več. In ko se je l. 1889. zastava res blagoslovila, skušali so „Corrierovci“ ponoviti hujskarije iz l. 1884., pa brez zaželjene nepeha. Nasprotno, dosegli so, da so se Slovenci v Gorici še tesneje združili in ogreli za svojo plemenito narodno stvar.

Druga znamenita hujskarija v korist in probojnosti slovenskega naroda je bila pokojna „Pro Patria“. Ustanovila je otroška vrt pri Soskem mostu, otroški vrt in šola pa v Podgori, a v vse te zavode so se lovili v prvi vrsti le slovenski otroci, da bi se odtujili ródni materi ter vzgojili takó, da bi o svojem času kot zrela hruška padli sovražni irredenti v naročje. Ako bi bila „Pro Patria“ iskala italijanske mladine, ki je bila potrebna dobre vzgoje in šolskega pouka, našla bi je bila v obilni meri v Gorici, kjer letos 700 otrok ne hodi v nikako šolo, in ne bilo bi je treba hoditi iskati v Podgoro ali v Pevmo. Slovenski narod je spoznal sovražne nakane goriških „Corrierovcev“, ki so s takim zavratnim ravnanjem zopet za nekoliko stopinj pomnožili zavednost in ob enem požrtvovalnost našega življa v Gorici in okolici.

Za „Pro Patrio“ je prišla „Lega Nazionale“. Kakor je prva mnogo storila za proboj Slovencev v mestu in okolici, takó tudi druga ne zaostane za njo. Le takó naprej, gospóda, kakor ste začeli v Ločniku, potem oživite vi sami našo okolico mnogo bolj nego je to mogoče nam, ki se za to trudimo!

Največje zasluge za „hujskanje“ našeg naroda si je pa pridobil židovski „Corriere di Gorizia“. Ta list je ne zamudi priilke, ko mu je mogoče zabavljati in hujskati proti slovenskim meščanom ali deželanom, a s tem dosega uprav nasprotni namen, ker s tem veliko koristi našem narodnemu napredku. O tem pa prihodnjič!

Politična uprava na Slovenskem.

(Govor poslanca dr. Gregorca v 90. seji državnega zbora dne 16. decembra 1891.)

(Konec)

Gospóda moja! Takó ravnaajo nemški oblastniki s pol milijonom na Štajerskem in na Koroškem. Duševno naj bi propali, bremenena pa moramo tista nositi, da bi toliko hitreje poginili. Zdáj pa pride še plemeniti grof Wurmbbrand, vije roke in se čudi, da se nam štajerskim in koroškim Slovencev vidi sedanji položaj neznošen.

V tej zbornici čuli smo že nekatere kráte očitanje, da so avstrijski Slovani pan-

slavisti in da hočejo postati Rusi. To očitanje je tako neopravičeno, da bi niti ne odgovarjal manj, da ni za nas Slovence v nekaterih krogih nevarno in škodljivo v zmislu znanega latinskega reka „calumniare audacter, semper aliquid haeret“. Izza petdesetih let opazovati je pri Slovanih večjo duševno in kulturno delavnost; godi se nekaj, kar se godi pri germanskih in romanskih narodih vsak dan, ali nikomur ne pride na misel, očitati Italijanom, kateri se zanimajo za francosko književnost, da hočejo postati Francozi duševno in politično, nihče ne more trditi, da bi Danci, ki se tudi za nemško književnost zanimajo, hoteli postati pruski Danci. To isto pa velja tudi za avstrijske Slované; vkupnost v kulturnih delih in težnjah še ni pogoj političnemu panslavizmu, in samo ta bi utegnil nevaren postati.

Znano je vsemu svetu, katere politične težnje imajo slovenski narodi. Poljaki, Mažorasi, Slovaki in Slovenci zahtevajo kolikor mogoče popolno narodno avtonomijo; Čehi in Hrvatje zopet hočejo, da obvelja češko in hrvatsko državno pravo. Da bi pa kdo zastopal panslavistične politične ideje, da bi kdo hotel Rus postati, to ni resnično in zató odklanjam tako očitanje kar najodločneje. Sicer pa vemo dobro, v katero svrho slikajo nemški in madjarski šovinisti panslavistične strahove na zid. Godi se zato, da bi bilo mogoče denuncirati Slované kot državni nevarne, da bi jih bilo mogoče obrekovati in da bi bilo mogoče opravičiti sedanji sistem pritiska. Brez dvojbe pa se oglašá tudi slaba vest zaradi mnogobrojnih krivic, katere so se storile avstro-ogerskim Slovanom. Temu se pa da odpomoči. Gospóde naj postanete nam nasproti le to, kar še niso bili nikdar — pravični, samo treba bi bilo, da se to zgodi kmalu in vidno, zakaj sicer bi se res utegnili uresničiti tisti pogoj, pod katerim je mogoče politični panslavizem. O tem nas poučuje zgodovina balkanskih Slovanov. Stoletja so vzdihovali pod turškim jarmom. Zapad je nanje pozabil, Avstrija ostavila je po smrti slavnega princa Evgenija zgodovinsko svojo misljo, osvoboditi kristijane in se pridružila Turkom. Posledica tega je bila, da so se zdvajajoči narodi slovenski obrnili do sorodne Rusije in ta jih je tudi res osvobodila. To pa dokazuje, da je samo turška brutalnost tirala Slované, da so se obrnili do Rusije. S Slovani, kateri živé izven Rusije, moralo bi se še le turški ravnati, da bi začeli tudi v političnem oziru misliti na Rusijo. Avstro-ogerski državniiki pa naj iz tega posameje nauk: Ako bodete zmatrali Slované za državljane druge in tretje vrste, ko jim niti tega ne bodede dali, kar je za ohranitev narodnosti neobhodno potrebno, potem, gospóda moja, utegnile bi Slovanom res priti kdaj misli, katerih avstrijsk patrijot ne more odobravati.

Preteča politična in narodna smrt je za tistega, ki se tega zaveda, nekaj tako groznega, da se mu vidi vse opravičeno, kar bi ga rešiti utegnulo. Ako bodo odločilni državniiki avstrijsko-ogerski ravnali z avstro-ogerskimi Slovani, kakor je ravnati z enakopravnimi državljani, ako bi jim vse to dali, kar jim gre, potem bi bil politični panslavizem nekaj povsem nemogočega.

Da podprem, kar sem rekel, navedem naj še sledeče: Prvo je to, da se na Ogerskem ravna s Slovani, Rumuni in z Nemci v narodnem oziru tako, kakor da so brezpravni. Samo Srbi in Hrvatje imajo neko malo avtonomijo, ki je pa v vedno večji nevarnosti. Drugič: Trije milijoni Rumunov so brez zastopnika v ogerskem državnem zboru, odkar je general Doda bil po neki tiskovni pravdi primoran odpovedati se. Rumuni tirajo pasivno opozicijo in sicer jó vodi poseben odbor, katerega sedež je v Bukareštu.

Tretji faktum je to, da se madjarski oblastveniki že sami boje svojega počenjanja posledic. Ko se je posvetoval zakon o črni vojski, staval je nekdo do ogerskega deželno-brambenega ministra uprašanje, ali je za slučaj, da se sklíče črna vojska in da bode treba oborožiti narode, skrbnjeno za varnosti naroda madjarskega?

Vse to pa dokazuje, da tudi madjarska

jednotna država ni tako lepo urejena, kakor trdijo nekateri listi; brutalno in uprav turško ravnanje s Slovani, zlasti s Slovaki in Rumuni, pa bode rodilo nevarnosti, ki so interesom vkupne države vse bolj nevarni.

Gospóda mojá. Končuje svoj govor citujem še jenedkrat besede princa Alberta Saksonskega: „Avstrija postane šele država“. Žal, da veljajo te besede še danes, kajti še vedno ni tiste državne oblike, v kateri bi mogli biti srečni vsi narodi. Veljavni dualizem ne bode nikdar taka forma, ker postuluje razvrstitev narodov v vladajoče in v vladane, ker je uzrok permanentnemu boju mej narodih ter prouzročuje vseobčno nezadovoljnost: nezadovoljni so tisti, ki vladajo, ker se bojé, da jo zgube, nezadovoljni so tisti, ki so vladani, ker so teptami in preganjani. Državna oblika pa, katere prouzroča občno nezadovoljnost, ne more biti prava za Avstrijo.

Avstrijski domoljub ima vsled tega dolžnost skrbeti, da dobimo počasi legalnim in mirnim potom isto državno obliko, katere je bila v veljavi že pred 150 leti, katere pa se je opustila centralističnim eksperimentom z. a. ljubav, v mislih mi je na kršćanski podlagi osnovani in avtonomijo narodov varujoči federalizem. Ta jedini garantuje popolno enakopravnost in kulturni napredek vseh narodov na podlagi narodnega jezika.

Da je ta državna oblika jedino prava, zato imamo dokaze že v tem, da je uspela krasna češka in prelepa hrvatska razstava. Ti dve razstavi sta dokaz za napredujočo stvarilno silo slovansko, samo da so tej sili razmere ugodne. Ta rezultat pa se je dosegel le zato, ker se je češkemu in hrvatskemu narodu dovolilo vsaj nekoliko avtonomije gledé kulturnih sredstev. Kako bi bilo danes kulturno stanje v Avstriji, da se ni to načelo nikdar opustilo, da je vsak narod imel izobraževalna sredstva, katerega se se mu dala na dispozicijo in to na osnovi narodne avtonomije.

Zato pravim: Slovani avstrijsko-ogerski se moramo združiti v vkupno solidarno postopanje po določenem programu, da dosežemo to, kar nam treba. To smo storiti dolžni sebi in državi v korist. Mi smo večina prebivalstva, brez nas izgine polovica vojske, brez nas ta država sploh več velesila ni. Naša usoda vezana je z usodo te države in zato si moramo pridobiti tisti upliv, kateri nam gre po našem številu in po žrtvah, katere dajemo. To je pa le mogoče, če postopamo zložno in po določenem programu. Sedaj smo raztrgane paličice iz znanega Svetoplukovega zveznja, združeni pa dosežemo to, kar treba, da bodemo faktor, s katerim mora računati država. Našli bodedo zaveznikov in upivali, da se ustvari tista državna oblika, katero zmatramo za potrebnejšo.

Tedaj se začne tudi nova kulturna doba, ko bode vsakemu narodu mogoče sodelovati na svojo način, kakor je primerno dotičnemu narodu.

To, gospóda moja, je moje politično prepričanje, moje upanje na boljšo bodočnost naše domovine. In hoc signo Austria victrix. S tem končam. (Živo odobranje in pliskanje na desni).

DOPISI

Iz Kobariida, 1. jan. — „Nova Soča“ je že poročala, da se je pred nekoliko tedni popolnoma dovršila razdelitev občin-skih zemljišč. Delo je dovršil gosp. Ivan Lapanja, zemljemerec v Tolminu, katerega je „N. S.“ po pravici prav toplo priporočila vsem občinam in posamičnikom, ki potrebujejo kaka zemljemerska dela. On je naš človek in vrl narodnjak — ne pa kak goriški renegat, kakoršen na Tolminskem med Slovenci kruha išče in — žalbog! — tudi najde!

Vsak občinar je dobil tri kose sveta v treh različnih legah in dobrotah. Po jeden kos je marsikdo dobil tudi na gričku sv. Antona, ki je bil dolejš gol in skalnat, dasi je poln najlepše črne zemlje. To je naravno, ker na gričku so se pasli konji, krave in ovce, obdeloval pa ni nihče, ker je svet bil občinsk.

Fotografični zavod

H. POYER-ja

Gledišne ulice šte. 11 v Gorici

priloga se za izvrševanje vsakovrstnih fotografij. Ima najnovejše stroje in more delati tudi po noči. Zaradi tega more posneti slike tudi v stanovanju častitih delodavcev. Tudi slabo vreme nima upliva na lepoto slik. Zato se toplo priporoča sl. občinstvu, da bi se ga spominjalo pri večernih zabavah za izdelovanje fotografij. — Fotografični zavod je odprt vsak čas po dnevi in po noči.

Slavnemu občinstvu se priporočajo naslednji goriški trgovci, obrtniki, rokodelci in drugi:

Jernej Kopač
na Solkanski cesti 9.
izdeluje vsakovrstne voščene sveče Vseh vrst modeno pecivo V Gorici prodaja te sveče edino le trgovec A. Urbančič v Gosposki ulici.

Anton Urbančič
trgovec poleg Orzanov v Gosposki ulici prodaja raznovrstno drobo in manufakturno blago, sukno in drugo blago za moške in ženske obleke ter Kopačeve sveče.

Ivan Drufa
na Travniku ima bogato zalogo vsakovrstnega USNJA ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja
krčmar „Alta Colomba“ za veliko vojaščino na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina, in ima DOMAČO KUHNJO Cene prav zmerne

Anton Jerkič
fotograf v Gorici v ulici sr. Klare.

Blaž Biteznič
KAMNOSEK v Vrtni ulici št. 24, na dvorišču nasproti pošte, ima vedno v zalogi nagrobne spominko, izdeluje oltarje, kipe, prižnice, vodotoke, itd. po svojih izvirnih načrtih

Ivan Howanski
čevljar v Gosposki ulici med Orzanom in Urbančičem.

Ivan Kavčič
veletržec na Kornu ima zalogo STEINFELDSKE PIVE. v sodčkih in steklenicah ter žita, moke in otrobij.

G. Likar
v Gorici Semenška ulica št. 10, PRODAJA mašne in šolske knjige in sv. podo, tiskovine za županije in duhovnije iz Hilarijanske tiskarne, papir za uradno in zasebno rabo in raznovrstne pisarske in šolske potrebščine po mogoče nizkih cenah.

Staroznano gostilnico „pri Lizi“ v Kapucinski ulici (Rabatišče) št. 2 ima zdaj v najemu **Franč Bizjak**, ki toči izborna in naravna vina, ima dobro domačo kuhinjo ter sobe za prenočišča. Cene so zmerne. — Tukaj je shajališče Slovencev iz spodnje Vipavske doline.

Ivan Bajt
krojač v Nunki ulici št. 14, v hiši Hilarijanske tiskarne.

Ivan Velušček
krojač v Vrtni ulici se priporoča svojim slovenskim rojakom.

Anton Fon
v Semenški ulici ima prodajalnico vsakovrstnih klobukov in kap ter **gostilnico.** Toči vedno dobra in naravna vina.

Anton Kustrin
v hiši dr. Lisjaka v Gosposki ulici št. 23, ima prodajalnico za kavo, sladkor, moko, olje, riž in vsakovrstne jestvine na drobno in na debelo. Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Franč Jakil
na sredi Raštelja št. 9 ima ZALOŽNICO USNJA, katero prodaja na drobno in na debelo.

Jožef Novič
krojač v ulici sv. Antona št. 1.

Anton Koren
trgovec poleg gostilne „pri zlatem levu“ (al leon d'oro) v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe.

Martin Poveraj
civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo veliko zalogo blaga za vsak stan, kakor tudi gotovih oblačil. Daje: srajce, spodnje hlače, zavrtnice, civilne, vojaške in uradniške ovratnike, sablje z vso opravo, zlate in srebrne zvezde, skratka: vse, kar je potrebno za gospodo vsakega stanu. Obleke po naročilih izdeluje točno in po zmernih cenah.

Ivan Dekleva
veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina bela in črna istrijska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. — Prodaja na debelo

Peter Drašček
v Stolni ulici (via Duomo) šte. 2 ima bogato založeno PRODAJALNICO kolonijalnega in jedilnega blaga ter tobaka. Kava, sladkor, olje, riž, moka, itd. Naročila z dežele se točno izvršujejo.

Anton Obidič
čevljar v Semenški ulici št. 4, se priporoča Slovincem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Karol Drašček
PEK Riva Corno št. 4. Podružnica za razprodajo kruha se nahaja v Semenški ulici št. 2.

Ivan Cijan
krojač v Nunki ulici št. 13 se priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi.

Čudovite kapljice sv. Antona Padovanskega

To pripravo in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žilne bolesi. Prav izvrstno vstrežajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na uravni, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo same omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naroče in pošiljkatve pa edino v lekarni **Cristofoletti v Gorici**, v Trstu v lekarni **C. Zanetti in G. B. Rovis**, v Ljubljani v lekarni **U. pl. Trnkoczy G. Piccoli**, in Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj“; v Postojni v lekarni **Baccarich**, v Ajdovščini v lekarni **Sapla**, v Vipavi v lekarni **Guglielmi**, v Beljaku dr. **Kumpf**.

I steklenica velja 30 kr. NB. Varovati se je treba morskih balzamov, katere sijajno označujejo in priporočajo, ki pa kvarijo človeku le zdravje, ker dražijo želodec in žilce, da nastanejo lahko hudi in nevarni nasledki.

1891 Zagreb ČASTNI DIPLOM 1891 Temešvar Zlata svetinja

KWIZDOV

korneburški redilni prašek za konje, govedo in ovce

Že blizu 40 let potrebuje se z uspehom v mnogih hlevih, ko živina ne more jesti, ko slabo prebavlja, za zboljšanje in pomnožitev mleka pri kravah; podpira naravno silo živali proti kužnim uplivom.

Cena celi škattlji 70 kr., 1/2 škat, 35 kr.

Paziti je na gornjo varstveno znamko ter zahtevati izrečno Kwizdov korneburški redilni prašek. Dobi se v lekarnah i drogerijah

Glavna zaloga

Franz Joh. Kwizda

K. u. k. štort. u. Kön. ruman. Hoflieferant.

Kreisapotheke, Kornenburg C. Wien.

Osobe, ki prihajajo mnogo z ljudstvom v dotiko, morejo si brez truda zagotoviti

— (LEP ZASLUŽEK) —

ki se spreminja v stalen letni dohodek in se more uživati do smrti. Kapitala za to ni treba, pač pa mora dotičnik znati razločno slovenski pisati. — Občinski tajniki, gostilničarji, trgovci, cestarji, dararji, občinski slugi in dimnikarji imajo posebno priloznost okoristiti se s tem zaslužkom. Pisma pošiljajo naj se pod šifro I. Z. 31 poste restante v Ljubljano.

Preoč z navadno kavo, kupujte

Kneippovo sladno kavo,

ki jo izdeluje za Avstro-Ogersko po naročilu g. župnika **Seb. Kneippa** edino le tovarna

bratov Ölz v Bregencu

ob Bodenskem jezeru.

Velečast. gosp. župnik **Kneipp** se je odločno izrekel zoper bobovo kavo, kakor jo zdaj v prodajalnicah kupujemo in uživamo. Tista je sad strupene drevesa, ne daje telesu nobene moči, razburja le žilce, ker je strupena, ter izvaja še druge jedi na pol prebavljene iz želodca. Kneippova kava pa ima veliko redilno moč, pomiri žilce in je dosti boljše kup. Komur bi se ta kava ne zdela dovolj okusna, naj jej primeša nekoliko

Ölzove kave,

in ne bo skoraj poznal razločka od navadne kave. Pil bo pa potem redilno, zdravo in ceno kavo.

Kako se ta kava kuha, to se bere že v naših zavojih. Kdor kupuje, naj pazi, da dobi pravo blago, ki ga pozna na tem: zavoji so štirikotni in rdeči, bratov Ölz varnostna marka, ponovica, podoba in podpis župnika Kneippa. Ölzova kava nosi naše ime in ponovo.

V Gorici jo prodajajo: **Adolf Guttman, Anton Zolla, Jos. Comel in J. Braun**

Bratje Ölz,

tovarna za Kneippovo sladno kavo v Bregencu.

SCHUTZ - MARKE.

Seb. Kneipp

Solidne agente

išče v vseh krajih dober bankin zavod za prodajanje v Avstriji dovoljenih državnih papirjev in srečk proti ugodnim plačevalnim pogojem. Le z majhnim trudom zasluži se 100—300 gld. mesečno. — Ponudbe sprejema zastopnik **J. Rotter, Budapest, Andrassystrasse 56.**

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mili raztopljajoče

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., s pošto 20 kr. več.

Na vseh delih zavojalne je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Tam se tudi dobi:

Pražke universalno domače mazilo.

To sredstvo pospešuje prav izborna, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škattljicah po po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojalne je moja tu dodana, zakonito varstvena znamka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“ Poštna razpošiljatev vsak dan.

Na jubil. razstavi v Gorici in Zagrebu prva in najvišja odlikovanja 2000 kosov v prometu.

Najboljši uspeh jamči **Ph. Mayfarth & Comp.** Turšični robkač na lesenem stojalu, ki se goni z rokami. Reporeznice, mlini za trojano moko in drozgalice. Mlatilnice na roko in par, žitne čistilnice. Posobni mlini za nemoknate turšične otrobi za konje. Mečkalnica za krompir. Stiskalnica za olje. Stroj za parjenje piče.

PH. MAYFARTH & COMP.

tvornice za stroje DUNAJ, II. 1. Taborstrasse 76

Ceniki brezplačno in franko.

Solidni zastopniki se iščejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik **And. Gabršček**. — Tiska **A. M. Obizzi** v Gorici.

Velika pražka loterija

ZADNJI MESEC

GLAVNI DOBITEK

100.000 goldinarjev.

SREČKE PO 1 GLD. priporočata

I. C. Mayer v Ljubljani, Luigi Marsoner Trient.

Goldinarjev 5-10

na dan gotovega zaslužka brez glavnice in rizike ponujamo vsakemu, kjer se hoče pečati s postavno dovoljenimi srečkami in državnimi papirji

— Ponudbe pod naslovom „Srečke“ je pošiljati: Annoncen-Expediton **J. Danneberg** Wien, I., Kumpfgasse.

„Zum goldenen Reichsapfel.“ J. PSERHOFERJA LEKARNA NA DUNAJU

I. Bezirk, Singerstrasse broj 15.

Kričistilne kroglice, nekdanj imenovane **universalne kroglice**, zaslužijo ta posebnost, da jih ni treba plačati, kajti je v resnici mnogo boleznih pri kojih so te kroglice pokazale svoj učinek. Desetletja že so te kroglice splošno razširjene, zapisujejo jih mnogi zdravniki in malo je družin, koje ne bi imele zaloge izbornega tega domačega sredstva. **Jedna škattjica z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škattljic 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovanju pošiljati po povzetju 1 gld 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj kot jeden zavitek se nepošilja).

Prosimo da se izrecno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škattljice isti podpis **J. Pserhofer** v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino **J. Pserhoferja** 1 posodca 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 posodca 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škattjica 50 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., pošt. prosto 65 kr.

Zivljenska esenca (Pražke kapljice) proti pokvarjenemu želodcu in slabi prebavi stekleničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specialitete, ki so bile po vsih avstrijskih časopisih oznanjene.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštnem povzetju. Pri doposliljavi denarja po poštnaj nakaznici, stane porto dosti manj kakor po povzetju.